

ХАРКІВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"05" квітня 2016 р.

Справа № 917/2591/15

Колегія суддів у складі:**головуючий суддя Камішева Л.М., суддя Ільїн О.В., суддя Хачатрян В.С.**

при секретарі Пляс Л.Ф.

за участю представників сторін:**позивача:** Сімонової Є.В., за довіреністю № 53-02/159 від 25 лютого 2016 року;**відповідача:** Кравченка О.М. – начальник управління по інвестиціях та будівництву;

Чернявського І.В., за довіреністю № 01-14/108 від 04 квітня 2016 року;

розглянувши у відкритому судовому засіданні у приміщенні Харківського апеляційного господарського суду апеляційну скаргу відповідача (**вх. № 674 П11-6**) на рішення господарського суду Полтавської області від 04 лютого 2016 року у справі № 917/2591/15**за позовом** Комунального підприємства "Кременчуцьке підрядне спеціалізоване шляхове ремонтно-будівельне управління", м.Кременчук, Полтавська область**до** Управління по інвестиціях та будівництву виконавчого комітету Комсомольської міської ради, м.Комсомольськ, Полтавська область**про** стягнення заборгованості у сумі 49080,98 грн.**ВСТАНОВИЛА:**

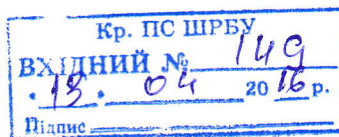
Позивач звернувся до Господарського суду Полтавської області з позовом, в якому просить, з урахуванням збільшених позовних вимог, стягнути з відповідача заборгованості за договором №27 від 20 червня 2012 року у розмірі 65109,81 грн, з яких: 35232,00 грн. основний борг; 3063,00 грн - 3% річних та 26814,81 грн. інфляційних витрат.

Рішенням Господарського суду Полтавської області від 04 лютого 2016 року у справі № 917/2591/15 (суддя Гетя Н.Г.) з урахуванням збільшених позовних вимог позовні вимоги задоволені частково.

Стягнуто з Управління по інвестиціях та будівництву виконавчого комітету Комсомольської міської ради на користь КП "Кременчуцьке підрядне спеціалізоване шляхове ремонтно-будівельне управління" 35232,00 грн. основного боргу, 3063,00 грн. - 3% річних; 26542,42 грн. інфляційних втрат та 1212,91 грн. судового збору. В іншій частині позову – відмовлено.

Відповідач з рішенням суду першої інстанції не погодився, звернувся до Харківського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій посилаючись на порушення судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, просить рішення місцевого господарського суду у цій справі скасувати в частині задоволених позовних вимог.

Апеляційна скарга мотивована, зокрема, тим, що при поданні позивачем заяви про збільшення позовних вимог, ним не виконані вимоги частини першої статті 56 Господарського процесуального кодексу України щодо направлення відповідної

заяви всім учасникам судового процесу, а ігнорування судом першої інстанції вимог ГПК та прийняття заяви про збільшення позовних вимог до розгляду, на думку відповідача, призвели до порушення прав Управління по інвестиціях та будівництву виконавчого комітету Комсомольської міської ради. Також зазначає про необґрунтованість судового рішення, оскільки місцевим господарським судом помилково взято до уваги постанову Полтавського окружного адміністративного суду від 05 листопада 2014 року у справі № 816/3246/14, оскільки ця адміністративна справа не стосується даного предмету спору.

04 квітня 2016 року на адресу Харківського апеляційного господарського суду позивач надіслав відзив на апеляційну скаргу, в якому зазначає, що подана відповідачем апеляційна скарга не підлягає задоволенню, оскільки її доводи є безпідставними та необґрунтованими, а рішення суду першої інстанції ухвалене у відповідності до вимог чинного законодавства, враховуючи всі обставини справи, вірно застосовані як норми матеріального так і норми процесуального права, в повному обсязі з'ясовані обставини, що мають значення для правильного вирішення господарського спору. Просить оскаржуване рішення залишити без змін, а апеляційну скаргу – без задоволення (вх. 3606).

Дослідивши матеріали справи, заслухавши в судовому засіданні представників сторін, перевіrivши правильність застосування господарським судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, а також повноту встановлення обставин справи та відповідність їх наданим доказам, розглянувши справу у відповідності до вимог статті 101 Господарського процесуального кодексу України, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Задовольняючи частково позовні вимоги, місцевий господарський суд, застосовуючи до спірних правовідносин приписи статей 610, 612, 625, 626, 629, 837, 882, 853 Цивільного кодексу України та положення статті 193 Господарського кодексу України, встановивши невиконання з боку відповідача умов договору підряду щодо часткової оплати вартості виконаних позивачем робіт, стягнув з відповідача на користь позивача суму основного боргу у розмірі 35232,00 грн.; перевіrivши зроблений позивачем розрахунок 3% річних та інфляційних, частково задовольнив позовні вимоги в цій частині, стягнувши з відповідача на користь позивача 3063,00 грн. 3% річних та інфляційних у розмірі 26542,42 грн.

Колегія суддів погоджується з такими висновками суду першої інстанції, з огляду на таке.

За приписами частини другої статті 11 Цивільного кодексу України підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Майново-господарські зобов'язання, які виникають між суб'єктами господарювання і не господарюючими суб'єктами – юридичними особами на підставі господарських договорів, є господарсько-договірними зобов'язаннями.

За приписами статті 837 Цивільного кодексу України за договором підряду одна сторона (підрядник) зобов'язується на свій ризик виконати певну роботу за завданням другої сторони (замовника), а замовник зобов'язується прийняти та оплатити виконану роботу.

Як убачається із матеріалів справи, 20 червня 2012 року між Управлінням по інвестиціях та будівництву виконавчого комітету Комсомольської міської ради (Замовник) та КП "Кременчуцьке підрядне спеціалізоване шляхове ремонтно-будівельне управління" (Підрядник) укладений договір про закупівлю робіт за державні кошти № 27, за умовами якого Підрядник зобов'язується у 2012 році виконати роботи Замовникові, зазначені в проектно-кошторисній документації та Договорі, а Замовник - прийняти і оплатити такі роботи (а. с.18-19).

Пункт 1.2 Договору сторони домовились викласти в такій редакції: найменування роботи: "Реконструкція вул. Леніна від житлового будинку № 67 до вул. Радянської (код за класифікатором - 45.23.1 "Будівництво автострад, доріг, вулиць, залізниць,

злітно-посадкових смуг аеродромів”).

Склад та обсяги робіт, які передбачені проектною документацією, що доручаються до виконання Підряднику, визначені документацією конкурсних торгів Замовника та акцептованою пропозицією конкурсних торгів Підрядника, можуть бути зменшені за взаємною згодою Сторін.

В п. 1.3 Договору зазначено, що обсяги закупівлі робіт можуть бути зменшені залежно від реального фінансування видатків.

Сторони вносили зміни до Договору, шляхом укладення семи додаткових угод до нього (а.с. 79-85).

Відповідно до умов договору та додаткових угод до нього, договірна ціна робіт, яка визначена відповідно до Державних будівельних норм на основі кошторису, що є невід'ємною частиною Договору, є твердою і складає 9775174,80 грн, у тому числі ПДВ -1629195,80 грн, у тому числі по роках, а саме: на 2012 рік - 7755164,80 грн (з ПДВ), на 2013 рік - 2020010,00 грн (з ПДВ) в редакції додаткової угоди №3 від 24 грудня 2012 року (а.с. 81).

Розрахунки за виконані роботи замовник здійснює на підставі оформленого акту приймання виконаних будівельних робіт (форма №КБ-2в) та довідки про вартість виконаних будівельних робіт/та витрат/(форма №КБ-3), підписаного уповноваженими представниками сторін. Замовник зобов'язаний підписати подані Підрядником документи, що підтверджують виконання робіт, або обґрунтувати причини відмови від їх підписання протягом 3 днів з дня одержання. Оплата виконання робіт здійснюється протягом 20 днів з дня підписання документу замовником при наявності фінансування об'єкту (Додаток №1 до Договору (а.с. 109-113)).

У відповідності до частини 4 статті 882 Цивільного кодексу України передання робіт підрядником і прийняття їх замовником оформляється актом, підписаним обома сторонами. У разі відмови однієї із сторін від підписання акта про це вказується в акті, і він підписується другою стороною.

Відповідно до статті 629 Цивільного кодексу України договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін) (частина 1 статті 530 Цивільного кодексу України).

Позивач у встановлені договором строки роботи виконав, що підтверджується підписаними та скріпленими печатками сторін актами приймання виконаних будівельних робіт №18-07-1-8 від 22 листопада 2012 року за листопад 2012 р. на суму 342346,80 грн. та №18/2-07-1-9 від 21 грудня 2012 року за грудень 2012 р. на суму 1137026,40 грн. (а.с. 101-103, 107-108).

Відповідно до статті 853 Цивільного кодексу України замовник зобов'язаний прийняти роботу, виконану підрядником відповідно до договору підряду, оглянути її і в разі виявлення допущених у роботі відступів від умов договору або інших недоліків негайно заявити про них підрядникові. Якщо замовник не зробить такої заяви, він втрачає право у подальшому посилаючись на ці відступи від умов договору або недоліки у виконаній роботі.

Зазначені вище акти приймання виконаних будівельних робіт форми КБ-2В за листопад та грудень 2012 р. на загальну суму 1479373,20 грн. підписані відповідачем без зауважень та заперечень.

Проте, в порушення умов договору підряду, Замовник вартість виконаних Підрядником робіт оплатив частково, у зв'язку з чим заборгованість відповідача перед позивачем складає 35232,00 грн.

Факт часткової несплати виконаних позивачем робіт, представником відповідача ані в судовому засіданні першої інстанції, ані в суді апеляційної інстанції не спростовано.

Заперечуючи проти задоволення позовних вимог, відповідач посилається на те, що під час планової виїзної ревізії фінансово-господарської діяльності Управління

по інвестиціях та будівництву виконавчого комітету Комсомольської міської ради за період з 01 липня 2011 року по 31 грудня 2013 рік, що проводилася Кременчуцькою об'єднаною державною фінансовою інспекцією, а також зустрічної звірки, що проводилася в ході ревізії (довідка № 01-21-33-з від 17 березня 2014 року (а.с. 35-38) встановлені порушення законодавства при виконанні Договору №27 від 20 червня 2012 року. Відповідач вважає, що заборгованість по договору підряду №27 погашена перед позивачем у повному обсязі, що підтверджується висновками Кременчуцької об'єднаної державної фінансової інспекції.

Проте, як вірно зазначив місцевий господарський суд, результати ревізії Держфінінспекції не є безумовною підставою для зменшення заборгованості відповідача за договором, оскільки акти останньої фіксують лише можливе бюджетне порушення позивача.

Крім того, суд зазначає, що виявлені в ході ревізії порушення не впливають на умови спірних договірних відносин і не можуть їх змінювати.

Довідка контролюючих органів чи акт перевірки може бути підставою для вчинення відповідних процесуальних дій посадовими особами (зокрема - пред'явлення відповідного позову до суду), однак не позбавляє відповідну особу процесуального обов'язку доводити свої вимоги належними та допустимими доказами.

Така правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України №5006/18/13/2012 від 22 січня 2013 року та у постанові Вищого господарського суду від 20 лютого 2013 року у цій же справі.

А тому, колегія суддів погоджується з висновками суду першої інстанції про те, що за умови існування між сторонами договірних правовідносин, посилання на висновки перевірки Державної фінансової інспекції України як на підставу для відмови у задоволенні позовних вимог є безпідставними.

До того ж, з матеріалів справи свідчить, що постановою Полтавського окружного адміністративного суду від 05 листопада 2014 року у справі № 816/3246/14, залишеною без змін 18 лютого 2015 року Харківським апеляційним адміністративним судом, встановлено, що дані висновку ревізії ґрунтуються лише на припущеннях ревізора щодо кількості щоденно списаного бітуму, без дослідження дійсного руху вказаного товару з огляду на відсутність документального підтвердження, із врахуванням Журналу, ведення якого не передбачено актами відповідача. Висновок ревізії про допущення Комунальним підприємством "Кременчуцьке підрядне спеціалізоване шляхове ремонтно-будівельне управління" понаднормового списання бітуму дорожнього не ґрунтується на достовірно встановлених обставинах, не підтверджений документально, а відтак винесена на його підставі вимога в частині пункту 8 також не відповідає принципам законності та обґрунтованості.

Таким чином, судовим рішенням, що набрало законної сили, встановлена відсутність понаднормового списання бітуму нафтового дорожнього БНД -60/90 під час виготовлення асфальтобетонної суміші Комунальним підприємством "Кременчуцьке підрядне спеціалізоване шляхове ремонтно-будівельне управління", яка використовувалася підприємством під час робіт з будівництва та ремонту доріг, в тому числі й на замовлення Управління по інвестиціях та будівництву Виконавчого комітету Комсомольської міської ради за договором № 27 від 20 червня 2012 року у листопаді-грудні 2012 року.

Згідно зі статтею 35 Господарського процесуального кодексу України обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, крім встановлених рішенням третейського суду, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Преюдиціальне значення процесуальним законом надається саме обставинам, встановленим судовими рішеннями (в тому числі в їх мотивувальних частинах), а не правовій оцінці таких обставин, здійсненій іншим судом.

Таким чином колегія суддів вважає, що дії відповідача щодо зменшення заборгованості в односторонньому порядку за договором №27 від 20 червня 2012 року є неправомірними, а доводи апеляційної скарги про те, що ця адміністративна справа не стосується спірних правовідносин між позивачем і відповідачем в даній господарській справі є необґрунтованими.

Відповідно до частини першої статті 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Аналогічні положення містяться в статті 526 Цивільного кодексу України, відповідно до яких зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

За таких обставин, колегія суддів погоджується з висновками суду першої інстанції щодо порушення відповідачем умов договору підряду, у зв'язку з чим позовні вимоги в частині стягнення суми основного боргу у розмірі 35232,00 грн. підлягають задоволенню.

Відповідно до статті 625 Цивільного кодексу України, боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання. Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

В п. 7.1 Договору №27 про закупівлю робіт за державні кошти від 20 червня 2012 року передбачено, що у разі невиконання або неналежного виконання своїх зобов'язань за договором Сторони несуть відповідальність, передбачену Законом та цим Договором.

Відповідачу нараховані позивачем: 3% річних та інфляційні втрати за неналежне та несвоєчасне виконання грошового зобов'язання.

Зі змісту статті 625 Цивільного кодексу України випливає, що наслідки прострочення боржником грошового зобов'язання у вигляді інфляційного нарахування на суму боргу та 3% річних не є санкціями, а виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінених грошових коштів внаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації (плати) від боржника за користування утримуваними ним грошовими коштами, належними до сплати кредитором, а тому ці кошти нараховуються незалежно від вини боржника та незалежно від сплати ним неустойки (пені) за порушення виконання зобов'язання.

Отже, за наявності встановленого факту часткової несплати відповідачем за виконані позивачем роботи, згідно договору сторін № 27 від 20 червня 2012 року, перевірючи арифметичних розрахунок 3% річних та інфляційних за допомогою програми «Калькулятор Ліга», враховуючи рекомендації Пленуму Вищого господарського суду України, викладені у постанові № 14 від 17 грудня 2013 року «Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань», інформаційного листа № 01-06/928/2012 від 17 липня 2012 року, колегія суддів зазначає, що судом першої інстанції правомірно стягнуто з відповідача на користь позивача 3% річних в розмірі 3063,00 грн. та інфляційні втрати в сумі 26542,42 грн.

Крім того, стосовно стягнення нарахованих сум, передбачених частиною 2 статті 625 Цивільного кодексу України, апелянтом не було надано жодних заперечень або контррозрахунків розміру вищевказаних сум.

Щодо доводів апеляційної скарги про те, що місцевим господарським судом були порушені вимоги статті 56 Господарського процесуального кодексу України при прийнятті заяви про збільшення позовних вимог, колегія суддів вважає їх безпідставними, виходячи з наступного.

Як убачається з матеріалів справи, заява про збільшення позовних вимог (а.с. 95-100) була подана позивачем в порядку статті 22 Господарського процесуального кодексу України 02 лютого 2016 року в день судового засідання.

Згідно протоколу судового засідання від 02 лютого 2016 року уповноважений представник відповідача за довіреністю був присутній у цьому судовому засіданні та був обізнаний про наявність заяви про збільшення позовних вимог.

Крім того, із заяви вбачається, що сума основного боргу залишилась незмінною, а збільшились лише нарахування, передбачені частиною другою статті 625 Цивільного кодексу України.

До того ж, порушення або неправильне застосування норм процесуального права може бути підставою для скасування або зміни рішення лише за умови, якщо це порушення призвело до прийняття неправильного рішення.

Судовою колегією встановлено, що місцевий господарський суд, приймаючи оскаржуване рішення, повністю дослідив обставини, які мають значення для справи, а тому підстави для скасування або зміни вказаного рішення відсутні.

Відповідно до статті 33 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу.

Відповідно до статті 32 Господарського процесуального кодексу України доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до статті 43 Господарського процесуального кодексу України Господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

Доводи апеляційної скарги відповідача не спростовують висновків Господарського суду Полтавської області, викладених у рішенні від 04 лютого 2016 року у цій справі, а тому оскаржуване рішення підлягає залишенню без змін.

Керуючись статтями 99, 101, пунктом 1 статті 103, статтею 105 Господарського процесуального кодексу України, судова колегія

ПОСТАНОВИЛА:

Апеляційну скаргу відповідача залишити без задоволення.

Рішення Господарського суду Полтавської області 04 лютого 2016 року у справі № 917/2591/15 залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з дня прийняття та може бути оскаржена до Вищого господарського суду України протягом двадцятиденного строку.

Повна постанова складена 08.04.2016р.

Головуючий суддя

ПІДПИС

Камишева Л.М.

Суддя

ПІДПИС

Ільїн О.В.

Суддя

ПІДПИС

Хачатрян В.С.

